

Poštovane dame i gospodo,

Uvaženi prisutni ovom uzbudljivom činu,

Zahvaljujući se na počasti koju mi je svojom nagradum ukazala Fondacija ZAVIČAJNA KUĆA, želim da istaknem kako mi je ona, kao priznanje u onom punom smislu, kako je to formulisao gospodin Seder, draža od svih književnih priznanja i nagrada koja su mi dodeljena tokom mog dugog života. Jer to je potvrda da sam tokom decenija, proživljenih u vremenu i nevremenu dvadesetog veka, grešeći mnogo kao i svako ljudsko biće, ipak učinio i dovoljno dobroga, što je, evo, kako mi i Fondacija ZAVIČAJNA KUĆA svojim visokim priznanjem potvrđuje, prevagnulo.

Geslo „poverenje, pomirenje, poštenje“ je ono što, uprkos iskušenjima i nedaćama, čuva ovu našu zajedničku višenacionalnu kuću, koju smo, dolazeći sa severa, juga i zapada, gradili i sagradili, načinivši od negostoljubive, močvarne i neplodne Panonije gostiljubivu i plodnu, bogatu Vojvodinu. Bogatu i kulturom i rasadnicima duha kao što su i ovi Sremski Karlovci u kojima sam svoj među svojim.

Još jednom hvala na dragocenom priznanju.